

U S N E S E N Í

Zvláštní senát zřízený podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, složený z předsedy JUDr. Pavla Vrchy a soudců JUDr. Marie Žiškové, JUDr. Romana Fialy, JUDr. Pavla Pavlíka, JUDr. Milady Tomkové a JUDr. Michala Mazance, rozhodl o návrhu **Českého telekomunikačního úřadu**, se sídlem v Praze 9, Sokolovská 219 (adresa pro doručování: poštovní přihrádka 02, 225 02 Praha 025), na rozhodnutí kompetenčního sporu mezi ním a **Obvodním soudem pro Prahu 2**, a dalších účastníků sporu vedeného u Obvodního soudu pro Prahu 2 pod sp. zn. 27 EC 11/2009, ve věci žaloby o zaplacení smluvní pokuty v částce 5000 Kč s příslušenstvím: žalobkyně **UPC Česká republika, a. s.**, IČ 00562262, se sídlem v Praze 4, Závašova 5 (adresa pro doručování: UPC Česká republika, a. s., Závašova 5, 140 00 Praha 4, k rukám Mgr. Lady Rýglové), a žalovaného: **D. U.**,

t a k t o :

- I. **Příslušný** vydat rozhodnutí ve věci vedené u Obvodního soudu pro Prahu 2 pod sp. zn. 27 EC 11/2009, o zaplacení smluvní pokuty za nevrácení zapůjčeného zařízení v částce 5000 Kč s příslušenstvím, **je** soud.
- II. Usnesení Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 27. 1. 2010, čj. 27 EC 11/2009 - 32, **se zrušuje**.

O d ů v o d n ě n í :

Podáním doručeným dne 28. 5. 2010 zvláštnímu senátu zřízenému podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, navrhl Český telekomunikační úřad tomuto senátu rozhodnutí sporu o pravomoc podle ustanovení § 1 odst. 1 písm. a) zákona č. 131/2002 Sb., který vznikl mezi ním a Obvodním soudem pro Prahu 2 ve věci žaloby o zaplacení částky 5000 Kč s příslušenstvím.

Ze spisu vyplynuly tyto skutečnosti:

Podle žalobního tvrzení uzavřela žalobkyně se žalovaným dne 5. 10. 2006 smlouvu o poskytování veřejně dostupných služeb elektronických komunikací, jejíž nedílnou součástí byly Všeobecné podmínky pro poskytování veřejně dostupných služeb elektronických komunikací (dále též „Všeobecné podmínky“). Na základě porušení povinností žalovaného vyplývajících ze smlouvy o dodávce služeb došlo k ukončení

smluvního vztahu na základě výpovědi zaslané žalovanému dne 24. 11. 2008 a žalovaný byl v souladu s čl. 3.6 Všeobecných podmínek povinen vrátit do sedmi dnů od ukončení smlouvy zapůjčené zařízení (modem TP00111A0223A6). Jelikož žalovaný zapůjčené zařízení v dané lhůtě nevrátil, navrhla žalobkyně soudu, aby v souladu s čl. 3.7 Všeobecných podmínek uložil žalovanému povinnost zaplatit smluvní pokutu za nevrácení zapůjčeného zařízení v částce 5000 Kč spolu se zákonným úrokem z prodlení z této částky od 10. 1. 2009 do zaplacení a nahradit náklady soudního řízení.

Obvodní soud pro Prahu 2 usnesením ze dne 27. 1. 2010, čj. 27 EC 11/2009 - 32, řízení o žalobě zastavil s tím, že po právní moci usnesení bude věc postoupena Českému telekomunikačnímu úřadu. V odůvodnění uvedl, že ustanovení § 129 odst. 1 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (dále též jen „zákon o elektronických komunikacích“), stanovilo pravomoc k projednání a rozhodnutí nároku žalobkyně jinému orgánu než soudu, jímž je Český telekomunikační úřad. Výrok o zastavení řízení a postoupení věci odůvodnil odkazem na ustanovení § 104 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu (dále též „o. s. ř.“).

Český telekomunikační úřad následně podal zvláštnímu senátu návrh k rozhodnutí negativního kompetenčního sporu. Uvedl, že jeho pravomoc je dána pouze v případech sporů o otázkách souvisejících se samotným poskytováním služeb elektronických komunikací, eventuálně o ujednáních na ně úzce navazujících; ujednání o povinnosti zaplatit smluvní pokutu za nevrácení zapůjčeného zařízení přitom takovým ujednáním není. V tomto případě se jedná o spor vyplývající ze soukromoprávního vztahu ze smlouvy o výpůjčce uzavřené podle občanského zákoníku a k rozhodnutí je příslušný soud.

Při řešení vzniklého sporu o pravomoc mezi správním úřadem a obecným soudem ohledně zaplacení smluvní pokuty se zvláštní senát řídil následující úvahou:

Smluvní pokuta je soukromoprávním institutem zajišťujícím závazek, jehož účelem je zpravidla peněžitá transakce za porušení nebo nesplnění smluvní povinnosti (§ 544 odst. 1 občanského zákoníku). Při posuzování pravomoci k rozhodování sporů na úseku elektronických komunikací, jejichž předmětem je právě nárok na smluvní pokutu, je nutné se zabývat povinností, která byla porušena. Vztah mezi porušenou povinností a nárokem na smluvní pokutu je totiž vztahem mezi příčinou a následkem, nelze je tedy posuzovat odděleně. Porušení povinnosti je základní podmínkou pro stanovení, zda existuje nárok na smluvní pokutu. O smluvní pokutě bude tedy rozhodovat orgán, který je příslušný k rozhodování sporů o porušení povinnosti, na jejímž základě vznikl nárok na smluvní pokutu.

Zákon o elektronických komunikacích rozdělil působnost ve vykonávání státní správy v oblasti elektronických komunikací mezi Ministerstvo průmyslu a obchodu a Český telekomunikační úřad (§ 3 a § 105 a násl. zákona o elektronických komunikacích). Podle ustanovení § 108 odst. 1 písm. g) zákona o elektronických komunikacích rozhoduje ve sporech, stanoví-li tak tento zákon, Český telekomunikační úřad.

Podle § 129 odst. 1 věta první zákona o elektronických komunikacích rozhoduje Český telekomunikační úřad spory mezi osobou vykonávající komunikační činnost (§ 7)

na straně jedné, a účastníkem, popřípadě uživatelem na straně druhé, na základě návrhu kterékoliv ze stran sporu, pokud se spor týká povinností uložených tímto zákonem nebo na jeho základě.

Komunikačními činnostmi podle § 7 zákona o elektronických komunikacích jsou a) zajišťování sítí elektronických komunikací, b) poskytování služeb elektronických komunikací, c) provozování přístrojů.

Podle § 2 písm. k) zákona o elektronických komunikacích se rozumí veřejnou telefonní sítí síť elektronických komunikací, která slouží k poskytování veřejně dostupných telefonních služeb a která umožňuje mezi koncovými body sítě přenos mluvené řeči, jakož i jiných forem komunikace, jako je faksimilní a datový přenos.

Podle § 2 písm. n) zákona o elektronických komunikacích je službou elektronických komunikací služba obvykle poskytovaná za úplatu, která spočívá zcela nebo převážně v přenosu signálů po sítích elektronických komunikací, včetně telekomunikačních služeb a přenosových služeb v sítích používaných pro rozhlasové a televizní vysílání a v sítích kabelové televize, s výjimkou služeb, které nabízejí obsah prostřednictvím sítí a služeb elektronických komunikací nebo vykonávají redakční dohled nad obsahem přenášených sítími a poskytovaným službami elektronických komunikací; nezahrnuje služby informační společnosti, které nespočívají zcela nebo převážně v přenosu signálů po sítích elektronických komunikací.

V předmětné věci je třeba rozlišit, za porušení jaké povinnosti nárok na smluvní pokutu vznikl. Pokud by se jednalo o porušení povinnosti vyplývající ze smlouvy mezi osobou vykonávající telekomunikační činnost a účastníkem, ve které si tyto subjekty dohodly smluvní pokutu pro případ, že účastník neuhradí cenu za poskytnutou službu, pak by k rozhodování o smluvní pokutě byl příslušný Český telekomunikační úřad. Neuhrazení ceny za poskytnuté služby je porušením zákona o elektronických komunikacích a nárok na smluvní pokutu s tímto porušením přímo souvisí. V tomto případě by zvláštní senát potvrdil názor soudu, že k rozhodování je příslušný správní orgán.

Předmětem řízení v posuzované věci je však smluvní pokuta za porušení povinnosti vrátit zapůjčené zařízení poté, co byla smlouva ukončena. Výpůjčka věci je soukromoprávním vztahem, proto příslušným k rozhodování o smluvní pokutě plynoucí z porušení povinností vztahujících se k výpůjčce je soud. Obdobnou otázkou se již zvláštní senát zabýval v usnesení ze dne 13. 10. 2005, čj. Konf 99/2004 - 5 (publikováno pod č. 1478/2008 Sb. NSS), podle kterého „spor o nároky plynoucí z porušení povinnosti vypůjčitele vrátit zařízení sloužící k přijímání signálu digitálního satelitního vysílání, které mu osoba vykonávající komunikační činnost coby půjčitel předala v návaznosti na uzavření smlouvy o poskytování služby elektronických komunikací, není sporem týkajícím se povinností uložených zákonem č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích, nebo na jeho základě, o němž by měl rozhodovat Český telekomunikační úřad (§ 129 odst. 1 tohoto zákona), nýbrž sporem vyplývajícím ze soukromoprávního vztahu. Rozhodnout o takovém sporu proto přísluší soudu (§ 7 odst. 1 o. s. ř.).“

Zvláštní senát nezpochybňuje, že bez zapůjčeného zařízení by nebylo možné služby na základě zákona o elektronických komunikacích provozovat; to ovšem z výpůjčky přijímacího zařízení nečiní službu elektronických komunikací. Přestože k výpůjčce došlo v souvislosti s uzavřením smlouvy o poskytování služby elektronických komunikací, rozhodování o smluvní pokutě vyplývající z porušení povinnosti vrátit vypůjčené zařízení zákon o elektronických komunikacích nesvěřuje Českému telekomunikačnímu úřadu, a proto tato věc patří do příslušnosti soudů. Zvláštní senát tedy rozhodl, že věc, týkající se zaplacení smluvní pokuty za nevrácení zapůjčeného zařízení s příslušenstvím, projedná a rozhodne soud (§ 9 odst. 1 o. s. ř.).

Zvláštní senát podle § 5 odst. 3 zákona č. 131/2002 Sb. současně s rozhodnutím sporu zruší rozhodnutí, kterým strana kompetenčního sporu popřela svou pravomoc o věci rozhodovat, ačkoliv podle rozhodnutí zvláštního senátu je vydání rozhodnutí ve věci uvedené v návrhu na zahájení řízení v její pravomoci. Dalším výrokem proto zvláštní senát zrušil usnesení Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 27. 1. 2010, čj. 27 EC 11/2009 - 32, a odstranil tak překážku věci rozhodnuté.

Pravomocné rozhodnutí zvláštního senátu je podle § 5 odst. 5 zákona č. 131/2002 Sb. závazné pro strany kompetenčního sporu, účastníky řízení, v němž spor vznikl, pro správní orgány [§ 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního] i soudy. Dále bude tedy Obvodní soud pro Prahu 2 pokračovat v původním řízení o podané žalobě.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 9. srpna 2010

JUDr. Pavel Vrchá
předseda zvláštního senátu